

Acció CIUTADANA

SETMANARI REPUBLICÀ FEDERAL

Olot, 12 d'Abril 1930. — Subscripció 5 ptes. l'Any. Número solt 10 cts. — Redacció i Administració, Concentració Republicana—Any I. — Núm. VII

El miracle de la incredulitat
dels jueus, val més que el de la
ressurrecció.

Diderot.

ACLARINT DUBTES

AL costat de l'enflocament primaverall amb que s'agença el paisatge de la nostra terra, la primavera política, que aquest any, és un veritable símbol de properes realitzacions de les nostres més cares esperances, ha tret en el camp espiritual de la nostra ciutat una prometedora flor: el "Casal Català".

La llarga i dolorosa hivernada, que havem sofert, ens ha servit abastament per madurar i fixar, d'una manera definitiva, les nostres idees i sentiments, envers els futurs destins que havem d'aconseguir per el nostre poble; per aquesta raó veiem amb alegria que les primeres flors que brotin, en el nostre camp polític, tinguin un inconfusible perfum d'amor a Catalunya i aspirin alhora a esdevenir autèntica senyera de la seva no gaire llunyana llibertat nacional.

Assabentats com estem dels nobles i democràtics anhels que guien els cors i pensament de la majoria dels seus fundadors, no havem d'amaçar la simpatia amb que veiem la fundació d'aital Centre, que el suposem un defensor més de les llibertats per les quals tots lluitem.

La seva actuació futura, que desitgem sigui dintre els més purs procediments democràtics i republicans, ens servirà de nord per orientar la nostra conducta envers ell, oferint-li la nostra humil col·laboració, o bé la nostra més franca oposició, si seguia uns camins contraris als ideals que nosaltres més estimem.

De moment, no podem fer altra cosa que avançar-li el nostre dubte sobre l'eficàcia que pugui tenir l'acoblament de diversos sectors polítics, majorment acceptant-ne els que encara no tenen ben definides les seves conviccions republicanes, puix que la Direcció de l'esmentat Casal haurà de patir forçosament del caràcter d'ambigüitat que li donarà la diversitat dels seus elements, essent molt difícil pendre una orientació que complaui a tothom, en els diversos problemes, que suggerirà la intensa vida política que sembla es desplegarà a tot Catalunya.

En aquesta lluita, que es prepara, els nostres partits polítics hauran de tenir un programa mínim comú, que tendeixi a coordinar llurs esforços a l'obtenció del reconeixement de la nostra personalitat nacional, però, des d'aquest punt de partida que entenem ha d'ésser la base de totes les possibles actuacions polítiques a Catalunya, havem de derivar també les nostres activitats envers la solució d'altres problemes econòmics i socials, els quals constitueixen una important part dels ideals d'integritat política dels diversos sectors d'opinió que cada partit representi.

I com que la solució d'aquests problemes varia molt, segons es parteixi de principis conservadors de dreta o bé d'idees semi-revolucionàries d'esquerra, és per això que no veiem prou clar que pugui ésser feconda en realitats l'acoblament d'ideologies diverses, constituint lligues polítiques, que tots sabem els minsos fruits que han donat a Catalunya.

Nosaltres creiem que encara que els diferents sectors polítics vagin enllaçats per un comun denominador de catalanitat, no per això ha de quedar cadascú de seguir el camí del seu íntegre ideal polític, lliure de la possible coacció que podria ésser-li la convivència amb altres ideologies que solament tinguessin de comú amb ell el reconeixement de la nostra sobirania nacional.

L'obrer i el problema català

La tralla amb que la Dictadura fuetjava a Catalunya i a totes les coses netament catalanes (institucions, llengua, cant, costums) tingué una virtut innegable, la de ferir barroerament la sensibilitat de tots aquells que mai havien volgut posar en joc el seu cervell i deixaven esmunyir la seva vida insubstancial i nul·la, sense preocupar-se del que els voltava, convertint-los en homes d'acció. D'aquí neix la negació a l'obra dels caiguts inquisidors, en 1930 la primavera de la natura, va agermanada al reffloriment de tots els sectors polítics quina sava corre amb més vida que mai. Si un n'hi ha que se sent esperonat i se'l veu que es redressa valent es el que la tralla ferí fins als replecs de l'ànima, és el que el flageli castigà les fibres més internes, fent que brollés una sang que ben al contrari del que podien preveure, va assaonar la terra, preparant-la per germinar-hi la nova llavor. Aixís, és que, els que havien d'ésser els nostres butxins amb llur tasca destructora, han amarat tots els pobles d'una esplendorosa catalanitat.

Ara, amb més virior que mai glateix en l'ànim de tots el que en diem el nostre plet: llibertat per els esclaus.

¿Quin ajut donarà l'obrer a aquestes reivindicacions?

Els caps dirigents en la nova tasca a seguir tenen la paraula. Ells són els que poden atraure o foragitar de llur entorn a l'obrer català. Cal pensar que ni les poesies, ni les cançons, ni les festes més o menys aparatoses, tenen per a l'obrer l'atractiu justificant. L'obrer necessita garanties. Fins ara ni la més lleu senyal ens ha fet preveure el més petit guany en la nostra posició social sortint o no victoriosa la Causa Catalana. El problema és portat de faiso quelcom egoista, amb apariències d'ésser sols un moviment de classe «millores per l'indústria, assoliment d'un màxim de producció, administració acurada de cabals etc. trobant-se a faltar, però, aquell estudi i resolució en par del problema social, el desig de beneficiar d'aquesta nova fase d'activitats a l'element productiu, a n'aquest altre esclau de la injustícia humana quin problema més viu que cap altre, ningú resol ni até, fent que es perdi el seu prec justíssim en la buidor de la incomprendibilitat i de la sordera de tots aquells que la fortuna ha aixecat de nivell.

Com pot l'obrer tenir cap apreci a la terra que l'ha vist nèixer si no hi té seu ni el pam de sol que l'aguanta, despullat de vents, amb un guany mesquí, viu sempre a mà de l'etzar preparat per l'emigració, únic camí al que ben sovint té de posar peu quan es veu mancat del pa just per sostenir la família. Les estadístiques de emigració a Espanya i Itàlia païssos en tot germans, me confirmen això que dic.

Dels antics partits polítics catalans, dintre dels quals militava gairebé tota la burgesia a la que la gran guerra beneficiava ben considerablement, no se'n vegè ni la més petita iniciativa encaminada al benestar de la classe prole-

fària, fent-la participar de part d'aquelles riqueses que, amb augment d'hores de treball, conquerien per a uns senyors que, amb tot platxeri, veïen engroixir l'actiu dels seus llibres de caixa. Fou menester que el descontent s'extengués per les contrades i sols davant d'un atur forçós a l'activitat productiva, després d'empresonaments i de destorbs a la bona marxa empresa, uns minsos augments de salaris (combatuts encara per l'A B C de Madrid), vingueren com a gran mercé concedida per qui no havia d'esperar tant sols que fós precis anticipar-se per a demanar-la.

Si el que jo sento, pogués fer-ho sentir a n'aquells que dintre dels sectors catalans són figures de relleu els diria fins que m'atenguessin: amareu la qüestió catalana d'esperit demòcrata, no n'hi ha prou en portar-ne el nom, precisa que la vostra democràcia es manifesti pràctica en tots els vostres fets.

De no ésser aixís, sols un punt de contacte pot tenir Catalunya amb la massa obrera el pensar que juntament es treballa per la llibertat. Que si el problema queda resolt en el camí a seguir, hi haurà un esclau menys i humanès com som, els desheredats de la fortuna, sabrem alegrar-nos-en.

D. SALVERT

La joventut ha d'actuar

Algú ha dit que els nostres temps eren temps esportius; sobrada raó tenia el que això deia. Malhauradament, la nostra joventut viu gairebé tota obsesionada per l'esport, i al dir això, no és que volguem blamar de l'esport en el seu mot estricte, ja que practicat amb regla—practicat, però, car la multitud viu aquesta obsessió sense beneficiar-se'n, doncs actua com a senzill espectador o lector—forçosament ha de produir excel·lents resultats en les joventuts, almenys físicament; però no n'hi ha pas prou amb el desenvolupament físic, cal el desenvolupament espiritual; no n'hi ha prou en vigoritzar el cos i les extremitats; cal alimentar el cervell i els sentits i crear una mentalitat robusta.

La nostra joventut—i parlem per la olotina—no s'interessa poc ni molt per les coses de l'esperit, com tampoc l'interessa poc ni molt la qüestió pública. Són poques les excepcions que podríem fer-ne; la nostra joventut, en una paraula, viu al marge de la coordinació de les coses que deurien ésser-li comunes. Cal, que es deixondi, que formi una opinió, que es defineixi; en concret, cal que actuï a l'escalf de la seva joventut.

Els joves d'avui han d'ésser els ciutadans de demà i poc en podem esperar dels joves apàtics i indiferents que no han procurat formar-se una cultura espiritual capaç per a jutjar els problemes que els volten, i majorment si són obrers, car l'única manera que poden trobar-hi solució, serà alimentant en la seva pensa idees i opinions que els hi permetin obrir clafament els ulls en els variats aspectes que enclou la nostra existència.

Marañon ha dit «que tota la vida serem el que siguem capassos d'ésser des de joves». La joventut que atany més a la seva cultura física que a la cultura esperitual i s'imiscueix o sojorna en el terreny de la indiferència, aquests, a la llarga, esdevindran éssers inservibles, puix quan es donaran compte de llur errada ja no tindran cura, l'atrofia els hi haurà paralytat els òrguens que menen a la ciutadania. Creuen ells que, passada llur joventut, són ja uns perfectes ciutadans, quan en realitat són poc menys que el bè que correrà mansoi darrera el marrà. Aquesta joventut arriba a la maturitat i no té ànima; són uns pantalons que caminen, buits, però; s'han convertit en números passius per a la col·lectivitat.

Joventut vol dir força, energia, vitalitat i el seu deure fonamental és actuar a la societat amb tota aquesta força i amb tota aquesta energia; i més encara, joventut vol dir també rebel·lió. Cal, però, que aquesta rebeldia sigui utilitzada per a formar-se una idea, per a rebel·lar-se contra tot allò imperfecte de la vida, que és gairebé tot. Rebel·lar-se contra tota cosa arcaica i atàvica i inadaptar-se a tot el que sigui entorpidiment i ressagament, de quan s'imposi a llur voluntat i a llur

ideal. Cal foragitar el fantasma de la tradició, que només serveix per a mantenir apagats nobles anhels de renovació i de progrés, i fer abastar esclats d'aquesta força de juvenesa i de rebel·lió, que tot jove porta dintre el seu cor, però que hi resta apagada si ell no hi posa la màxima voluntat per a donar-li la via ampla de sortida que necessita.

Joves olotins, obriu aquesta força que batega dintre els vostres cors, mig apagada per la vostra indiferència, inhibició i inactivitat esperitual. Doneu-li el marge d'espai que necessita, que surti triomfant aquesta rebel·lió; poseu-la al servei de la vostra joventut; actueu com a tals, alimenteu-vos a les fonts de la llibertat i de la democràcia, i no ho dubteu, els fruits no es faran esperar, el triomf serà positiu.

M. PAGÉS MUNTADA

El nou període que comença

Ben pocs, per no dir cap, han estat els periòdics de tot Espanya que, reflectint l'estat d'opinió de tots els sectors, han deixat de celebrar amb esclatants consideracions la fi de la ignominiosa dictadura, que hem patit durant sis anys, i l'enfonsament d'aquell conglomerat de vidvidors i arrivistes, anomenat Unió Patriòtica.

La riuada de milions que s'han fos creant organismes per a sangrar al pobre contribuent i afavorir remats de ganduls i pistolers; la febre de fer reformes més o menys necessàries, amb la intenció de remenar diners i administrar-los sense el control dels representants del poble; l'entronització de tots els caciquismes i la falsificació de les lleis constitucionals, portaren als homes de l'anterior situació al més lamentable desmembrament de la riquesa nacional i a la consegüent depreciació de la peseta. Ni aptituds de governants, ni capacitat de financers, ni comprensió de cap problema dels que temps ha haurien de resoldre, els homes del còmic cop d'Estat havien fet tota mena d'equilibris per a aguantar-se, i a la fi, trobant-se completament voltats de gent que sols tenien ungles i dents, estómac i tripes foren víctimes d'una mort civil fulminant, horrosa, d'aquelles que no tenen remei i que cal soterrar amb tota la rapidesa, per por al contagi.

La desaprensió en tots els actes comesos no seria tant greu si no hagués anat seguida de l'aplicació extra legal de tot el pès de les lleis fetes a posta per a perjudicar als homes dignes que no han volgut enganyar ni enganyar-se, col·laborant a les pretensions inquisitorials d'uns governants clandestins. Respecte d'això, se'n contenen de tant grans proporcions, que per a detallar-les caldria disposar de tonelades de paper.

Si en la nostra comarca, només, ja fóra llarguissim donar-ne una lleugera explicació, imaginem-nos el que passaria si es fes una recopilació de tot Catalunya i de totes les regions. Començant per els empresonaments dels regidors de l'Ajuntament anterior al 1923; els registres domiciliaris a honrats ciutadans; les multes a tota mena de periòdics; els exils i les deportacions a homes que no volguessin pensar amb el cervell dels governants; les sancions a tota mena de premsa que no fós de l'ensopiment de «La Tradició» (ni hi posem «Catalana» perquè és una solemne mentida), els fets a depurar seriosament ocorreguts a Castellfollit de la Roca (mereixedors d'un important capítol apart) i tants i tants altres atropells que, si el nou període vol guanyar la confiança del poble ultratjat, no pot deixar de fer-ne una revisió imparcial, inspirada sols en la més elemental justícia.

De no haver estat l'excessiva paciència i serenitat del contribuent i dels ciutadans tots que, convençuts de la molta força bruta posada a relleu, havien arribat a viure aterroritzats, els que havien pujat al poder amb l'excusa de mantenir l'ordre, haurien arribat a provocar els més

grans desordres. Amos de la força totalment, àrbitres de desfituïr juntes de les entitats, endogalant amb la censura al qui volgués parlar de qualsevol cosa que no els hi convenia (la vinguda de les aigües era un tema sagrat!) podien fer i desfer al seu caprici, com si encara tracressin amb els remats del temps de Ferran VII.

Els homes de lletres, catedràtics, intel·lectuals, advocats, periodistes i els alumnes de totes les Universitats, els sectors desapassionats i patriotes de l'exèrcit, els caps dels partits obrers i tots els homes que amb la seva intel·ligència havien treballat en les organitzacions polítiques, anaren adonant-se, junt amb els homes de finances, que si es perllongava gaire més aquell estat de coses, quan voldrien posar-hi remei seria ja massa tard.

L'alarma anava fent via. El poble, tot estava suposant que caldria un esforç superior a totes les resistències passives que hi aplicava, a l'hostilitat que demostrava als representants dels Dictadors, que passaria anys sense poder ni protestar.

I l'esforç no vingué. La Dictadura caigué sola, ben sola, per ella mateixa i víctima dels seus errors i de voler governar a desgrat del poble.

Una vegada més rebem una lliçó de la Democràcia. Tota institució governamentat que no compti amb l'aquiescència lliure de la voluntat popular, sigui del color que vulgui, està destinada a enfonsar-se més aviat o més tard. Per això la forma republicana permet als pobles la facultat d'escullir-se lliurement els homes que han de portar el timó, i cap altra forma respon a la democràcia, que és el voler de tots els ciutadans.

CASSIMIR TOST

Comentari

Divagacions sobre el cinema

Es de remarcar, davant de l'afició que hi ha al cinema en la nostra ciutat, la falta de comprensió d'una gran part del públic envers les pel·lícules que s'impresionen. Nosaltres desitjaríem que els concurrents als nostres cinemes no hi anessin solament per passar l'estona, sinó molt al contrari; tots els presents haurien de convertir-se en crítics, seguint amb tot interès l'obra que es filma. D'aquesta manera, a més de poguer expressar clarament la seva opinió, podrien exigir, amb els preus que es paguen, la màxima qualitat en els films. Fent-ho així i si, per sort nostra, s'arribés a fer un altre local destinat al cinema—del que es parla fa temps—potser lograriem que els nostres empresaris tinguessin un especial mirament en la confecció dels programes, ja que fins al present no se'ls ha vist cap més que mofar-se de la bona fe dels espectadors, procurant solament fer un bon negoci.

Amb la bona acollida que tenen els llibres i revistes cinematogràfics, especialment entre el nostre element jove, no pot menys que estranyar-nos el mal comentades que han estat entre nosaltres algunes pel·lícules de gran qualitat. Aquí tenim, per exemple, «La muntanya sagrada», film alemany, d'una direcció perfecta, interpretada amb molt gust amb tot i els perills que portà, per tots els seus actors—ja deureu recordar que costà la vida a un d'ells—i que per si aquests mèrits no fossin prous, anaven acompanyats d'una fotografia esplèndida, per no dir admirable, fou considerat com a un de tants en la innombrable llista dels dolents. I no és amb aquest cas sol; n'hi ha molts d'altres que seria llarg enumerar.

Fóra una gran satisfacció per nosaltres, si vegéssim que el públic sapigués escollir d'entre aquestes mitjanes de pel·lícules que ens serveixen cada festa, els pocs metres que tenen aprofitables. L'altre dia mateix, i ens referim a «Infern d'amor», amb tot i tenir un argument—si és que se'n pot dir argument—completament dolent, li havem de reconèixer una molt bona primera part, així com

les escenes finals, desenrotllades en la freda estepa, que són fetes amb molt realisme.

Tant com no sigui així i passi el que va passar en la mateixa sessió del diumenge passat, en la primera pel·lícula, que per descurt de l'encarregat de tirar la cinta, veiérem primer la quarta part que la tercera, passant desapercebut de la gran majoria d'assistents, no podem pas queixar-nos, doncs tenim els empresaris que ens mereixem.

PERE JUTGLAR

Cinema, Teatre i Música

El dijous de la setmana passada, l'empresa del Teatre Principal ens oferí un programa de pel·lícules còmiques, que resultà força agradós al públic. El treball de Raymond Griffith, ple de naturalitat, fou el que més ens va plaure de tots els metres de film que es projectaren durant aquella nit.

A l'Ideal, el diumenge, continuaren amb la projecció d'aquells rebuigs cinematogràfics a que ens tenen acostumats, i acabaren, per a satisfacció dels bons aficionats, amb la paròdia dels «Mosqueters».

De la sessió del Teatre, pot fer-se un petit comentari a «Infierno de amor» obra que si bé té un argument d'escàs valor, el director artístic sap treure'n un bon partit, bastint amb ell algunes escenes de molta realitat, i fent-lo un film que es segueix amb interès.

Al Centre Obrer, amb un ple a vessar, els aficionats posaren en escena «En Pòlvora», d'En Guimerà. L'obra, gran ja de sí mateixa, requereix un estudi i un esforç personal, que es veia que no li havien pas regatejat.

Pot ésser l'exageració exaltada de les primeres figures en les escenes dramàtiques, feien que es vegés més la deficient actuació dels partiquins.

El conjunt, però, satisfé sobradament als espectadors.

El concert del «Café Esport», donat per el «Tercet Casanovas», es vegé més animat que altres diumenges i d'un públic més atent. Les obres foren escoltades amb força silenci i els aplaudiments de que foren objecte, premiaren el treball dels executants.

La «Cançó Índia» fou molt ben comentada per l'auditori.

A. S.

Vària

CARNAVALS

La Quaresma comença després del Carnaval mundà i acaba amb un Carnaval eclesiàstic. De nou veurem córrer per els nostres carrers comparses i disfresses de Manayes i Papus blaus, negres, blancs i verds, que tindran uns quants jorns estemordida a la nostra gent menuda.

Algunes deseneres han fet ja la crida al Carnaval que s'atansa, soldant d'una peça la pietat amb el desig d'exhibició i vanitat que inclou aquell passant abillades a «lo Manolo», amb «Xulona» de pam i «Mantilla».

L'OLORETA D'AMONÍAC

Un anunci que corria per els nostres carrers, ens assabentava que enguany la ginesta seria el perfum original per a la dona catalana.

Com li agrairíem a l'autor que ens digués quin perfum fóra el millor per a distingir dels altres als homes com ell!

XANFAINA

En l'aparador d'un llibreter havem vist, posat a la venda, un lot de tres obres que, comprant-les juntes, resulten una pesseta més barato: L'obra d'En Cambó (l'home dels milions), Els exiliats de la Dictadura i el llibre d'En Montagut (el capellà sanguinari). Senyor Arqués, no ens el deixarem pas encolomar; l'obra d'aquest senyor sols tindria utilitats pràctiques impresa damunt de rulls de paper higiènic.

EL «TRUCO DE LES MISSES»

S'ha aprofitat una esquela per els funerals de Primo de Rivera, per a fer unes afirmacions completament falses, disfressades amb frases sentimentals i que ningú, ni els mateixos que les han

escrit, se les poden creure. Ha estat la darrera propaganda — ben infructuosa — que fan aquests senyors fracassats. Propaganda, per cert, ben funerària. E. P. D. tot plegat!

Francesc Casanovas, vist per Píncel

Francesc Casanovas, violinista

Apart de la intervenció que En Casanovas, fill, té en el Jazz «L'As d'Anglès» com a solista, és encara massa poc conegut del nostre públic, tot i ésser fill d'Olot.

Més o menys tothom l'ha sentit i s'ha convingut en reconèixer que tocava bé, que interpretava bé i s'ha dit que tenia una disposició decidida d'artista. Ell, però, no ha estat amic d'exhibicions públiques i s'ha limitat a estudiar solitàriament per a penetrar en els secrets recòndits del violí. Alguns amics hauríem volgut que es mostrés en vetllades públiques, segurs que se n'hauria emportat els aplaudiments de tothom, i ens hem hagut d'accontentar amb vetllades íntimes, on hem saborejat el nèctar finíssim d'aquest jove violinista.

Amb motiu d'uns assaigs en el domicili del pianista local Marcel Ribes, i acompanyat d'aquest, uns quants amics seus fórem convidats a assistir-hi, i hem de confessar que oïrem música de debó, vibrant, fonda i amurada de sentiment. Mentres escoltàvem la «Romanza en fa», de Beethoven, ens descuidàvem del lloc on èrem, i al tornar a la realitat constatarem amb joia que els que ens oferien tant bells moments eren dos olotins, dos amics, quan l'imaginació ens havia transportat en un concert de «camera», finament destilat per celebritats.

Voldríem que a més de la peça aludida, tots els aimants de la bona música de la localitat, poguessin delectar-se escoltant, com ho ferem nosaltres, «Tamborín chino», de Kreisler, que amb tot i la seva difícil execució, se'n sortiren ben airosos, «Dança Oriental», de Rimski Korsakof, una de les que ens fou més plaentes, «Rondino», de Beethoven, arreglat per Kreisler, l'«Airoso», de Bach, l'«Aibelle», de Schubert, la «Serenata núm. 1», de Franz Drdla, «Schon Rosmarin», de Kreisler, «Sonata amb la i variacions», de Mozart, i «Concert», de Mendelson.

Repetim que fóra del nostre gust que, ambdós amics, es decidissin a organitzar un concert que sortís de la intimitat dels seus salons particulars. El nostre públic els coneixeria i veuria com no hi ha la més lleu adulació en els nostres elogis, sinó la pruïja d'estimular-los per a accelerar el màxim rendiment que d'ells esperem.

Republicans?

En la editorial d'Acció Ciutadana, número 5, ha aparegut un article signat per Antoni Dot Arxé, demostrant amb força despreocupació que les organitzacions de vanguardia obrera deuen sortir-se del tòpic apoliticisme, afirmant que gairebé eren un destorb del «Liberalisme i Democràcia». Com si aquestes paraules tinguessin alguna aplicació, en l'explotació de l'home contra l'home, del capital contra el treballador!

Teòricament són molts els individus que saben tots els sistemes filosòfics, polítics, ètics i sociològics, però pràcticament hi ha molt que desitjar, perquè aquests individus, amb tot i llur

saber, generalment proven estar indocumentats respecte els mètodes de lluita i organismes obrers a que es refereixen.

Podem citar molts casos. Vegem Anglaterra, amb el seu flamant Laborisme, que tantes esperances havia despertat per les millores obreres, quan, després d'alguns mesos de dirigir el govern del país, no sap com resoldre la manca de treball, mantenint aquest problema amb caràcter verament alarmant. A França, des dels republicans fins als socialistes, no fan més que repartir-se els negocis, sense recordar-se dels humils. A Noruega, els reformistes, col·laborant amb els esquiroles, fan fracassar els sindicalistes.

I a Espanya? Aquí tenim Largo Caballero (molt més llarg que cavaller), Fabra, Ribas, Besteiro i altres, al front de la U. G. de T., amb els seus comitès paritaris, al servei de la rescent caiguda Dictadura.

Referent a les organitzacions que anomenem de vanguardia, entenem han de continuar fermes en el seu apoliticisme. Res de missioners i redemptors falsos. Deuen confiar amb les seves pròpies forces, intel·ligències i voluntats, tenint fé en elles per a assolir la llibertat integral.

I per a acabar, amic Dot Arxé, el quadre sindical local, ferm en el seu apostolat, reafirma una vegada més el seu apoliticisme, repetint el que digué el mestre Anselm Lorenzo: «La política és a la sociologia, el que és el curanderisme a la medicina, pura fraseologia, ambició i engany».

PENYA LLIBERTARIA

Municipals

L'Ajuntament en Ple, reunit en sessió ordinària, primera trimestral, el passat dilluns, dia 7, va pendre per unanimitat els següents acords:

Celebrar una sola sessió.

Elegir els consellers que han de formar les Comissions ordinàries i especials, amb motiu de la nova constitució de l'Ajuntament.

Quedar enterat de l'escrit del Govern Civil resolent l'excusa presentada per el senyor Casabó, renunciant al càrrec de regidor.

Aprovar l'informe admès a la sol·licitud del senyor Roura, renunciant al càrrec de regidor per incompatibilitat amb el de Delegat Fiscal que desempeña.

Nomenar els senyors Capdevila, Artigas i Hostench per què emetin informe en l'expedient instruït amb motiu de l'acord pres per aquest Ajuntament referent a la suposada incapacitat del senyor Descals per a desempeñar el càrrec de Regidor.

També foren aprovats els expedients de prófug per ignorat parader dels moços de l'actual alistament per el reemplaç de l'any en curs.

La proposició del senyor Agustí, encaminada a que constessin en acta els noms dels regidors que foren empresonats per la dictadura, en 1923, en aquesta ciutat, així com que es testimonis a la família del malaguanyat senyor Francesc Vayreda el sentiment d'aquesta Corporació, també fou aprovada després de breus paraules del seu autor i del senyor Capdevila.

Altra proposició del mateix senyor Agustí referent a l'abastament d'aigües, fou aprovada junt amb la proposició incidental que presentà el senyor Descals per a que s'anomenés als senyors Candi Agustí, president; Rafel Arau, Josep Artigas, Miquel Legares i Francesc Riera, vocals, i Ramon Pujolar, secretari, per a que portin a cap els estudis necessaris i proposats per l'esmentat senyor Agustí.

I finalment també s'aprovà i ratificà l'acord de la Comissió Permanent en la sol·licitud del senyor Cassà en demanda que se l'autoritzi l'augment de la tarifa de preus que té aprovada per el transport de cars de bestiar morts a l'escorxador públic, així com l'esmena del senyor Agustí en el sentit que passi a la Comissió d'Hisenda per a quan deguin confeccionar-se els nous pressupostos.

Acabada l'ordre del dia, el senyor Capdevila demanà que s'enviessin telegrams de gràcies a l'Excel·lentíssim senyor President del Consell de Ministres i al de la Diputació Provincial de Barcelona, per haver concedit l'indult, el primer, i per haver estat l'ànima dels treballs per a aconseguir-ho, el segon.

I sense res més, s'aixecà la sessió.

La Comissió Permanent, en sessió celebrada dimarts, dia 8, també va pendre els següents acords:

S'aprovaren dos escrits de l'Alcaldia interessant, el primer, que s'informi sobre el projecte de claveguerat, confeccionat per l'Enginyer senyor Paz Maroto, l'Arquitecte Municipal i l'Inspector de Sanitat, i el segon per a que s'acordi la divisió del terme municipal amb vuit demarcacions, per a facilitar els treballs del Cens de població.

També s'aprovaren els informes del Negociat de Foment referent a obres particulars interessades per els senyors Calm i Quintana.

Els escrits del Negociat d'Hisenda i de la Junta repartidora de quotes corresponents a la Guàrdia rural, demanant s'exposin al públic els padrons d'exacció de certs arbitris, també foren aprovats.

La sol·licitud del senyor Figueras, interessant permís per a dedicar-se a la indústria de taxis, i la del senyor Nogué, demanant se li concedeixi la Plaça de Braus per cinc anys, passen al Negociat de Governació per el seu informe. La del senyor Rodríguez, venedor ambulante, per a que se li concedeixi el descompte que senyala el Pressupost, al Negociat d'Hisenda, i la de la senyora Torrent, per a que se li concedeixi un socor com a vídua de l'empleat senyor Castanyas, al Negociat Central.

I sense res més, s'aixecà la sessió.

Els Esports

Diumenge passat lluitaren en partit de Torneig els equips Orfeo i Centre Fontanella.

En la primera part el joc es desenrotllà sense que es vegessin gaires bones jugades per la falta de connexió en ambdós rengles, destacant-se, però, en certs moments, les línies mitges; fini amb l'empat a un gol.

A la segona part començà a plovisquejar, cosa que s'anà intensificant, fins que acabà amb un fort ruixat, que motivà la suspensió del partit.

En aquest segon temps no veiérem més que piloteig, marcant el Centre Fontanella un altre gol, com l'hauria pogut marcar l'Orfeo, ja que el joc era molt anivellat.

En els rengles de l'Orfeo hi veiérem el debut del porter, que ens ogradà força.

■ Demà, abans de l'hora anunciada pel partit de Torneig, es jugaran els dotze minuts que faltaven quan es suspengué el partit Orfeo-Centre Fontanella, no permetent-se la sortida del camp, per a evitar la confusió que podria ocasionar-se amb l'entrada dels que hi vagin més tard.

■ Demà correspon jugar als equips Indústria i Comerç i Centre Obrer.

■ Probablement que per a la propera Pasqua ens visitarà el potent equip «Els Tres», de Barcelona, integrat per valiosos elements, alguns dels quals ja són coneguts del nostre públic, per haver jugat en el nostre camp, en el partit a benefici d'En Traité.

D'ací i d'allà

El chor «El Laurel», del Centre Obrer, després d'una llarga temporada d'inacció, està assajant en ferm per a poder cantar en el concert del dia de Pasqua que, entre altres festeigs, té preparats dita societat. Per a donar més relleu a la festa, ha estat contractada «La Principal Olotina», de la que n'és director En Marian Espígul, la que ens farà sentir el millor del seu repertori.

■ Ferrocarril d'Olot a Girona.— Aquesta Companyia amb motiu de mantenir la correspondència amb els seus trens combinats amb la de M. Z. A. es veu precisada a establir un nou horari, que començarà a regir demà dia 13, i quines principals variants son: El tren de les 8'18 (fins avui) sortirà d'ací endavant a les 7'15; el de les 14'50 (fins avui) sortirà a les 14'45. Dels d'arribada variaran: el que arribava a les 15'30, arribarà a les 14'42; el de les 18'45, a les 19'25, i el de les 20'25, arribarà a les 20'56.

Combinaran amb expressos els trens números 3 i 7; i el núm. 8.

Les hores de sortida i d'arribada de tots els trens són:

Trens núms.	1	3	5	7	9
Sortida d'Olot	5'35	7'15	11'25	14'45	17'00
Arrib. a Girona	8'15	9'35	14'00	17'00	19'47
Trens núms.	2	4	22	6	8
Surt de Girona	6'00	9'40	11'45	16'20	18'40
Arriba a Olot	8'57	12'05	14'42	19'25	20'56

El tren n.º 9 circularà diàriament entre Olot i Amer i els d'umenges fins a Girona.

El tren número 2 circularà solament els dilluns.

■ El Banc Hispà Americà d'aquesta, ens ha tramés la «Memòria» corresponent a l'exercici econòmic vigèssim-nové.

Els números que tenim a la vista diuen prou clarament el crèdit de que gosa aquella important Entitat; essent de remarcar les següents quantitats: Efectes presentats en les Càmares de Compensació Bancàries, 10.000 mil·lions. Acreedors 1.263 mil·lions i Dipòsit de Valors 2.768 mil·lions, havent repartit als seus accionistes un dividend líquid del 10 per cent.

Companyia Adriàtica de Segurs (Riunione Adriàtica di Sicurtà) SEGURS VIDA = INCENDIS

L'Assicuratrice Italiana S. A.

Segurs individuals.—Viatges per mar, Col·lectius de obrers, Col·lectius d'empleats, Responsabilitat Civil, Complementari del Segur Vida.

Agent per la província de Girona:

ELISSEU CASTELLS, Bisbe Guillaumet, 16. - Olot

■ Don Faust Mas, ens prega fem avinent que havent estat designat el seu fill per a portar el penó de la processó que surt de l'Església del Carme, dijous, que invita a tots els nens que vulguin acompanyar-lo, ho facin aquests portant la vesta tradicional.

El lloc de reunió serà al seu domicili, carrer de Sant Esteve, 21.

■ Ens diuen que el dia 19, dissabte de glòria, l'Orfeo Popular Olotí donarà un concert a la Plaça, junt amb la cooperació de l'orquestra «La Unió Artística», estrenant-hi alguna peça. Esperem amb desig poder sentir aquesta agrupació en públic, i li augurem un èxit, tota vegada que formen molt bon conjunt, segons havem pogut constatar aquests últims dies.

■ El senyor Emeteri Vèlez, repòrter gràfic, ens prega que posem en coneixement de tots aquells a qui pugui interessar, que l'admissió de fotografies per a el concurs que té organitzat, serà fins al dia 19 del corrent, a les nou del vespre; que probablement el dia 26, en la casa de mobles «Les Tres Portes», tindrà lloc la inauguració de la mateixa, i aclareix la base 10 del concurs: «les fotos premiades quedaran al meu poder», dient que es refereix solament a les proves presentades, i que tant la propietat com el marc de les mateixes, si n'hi ha, sempre seran propietat de l'autor.

Demaneu arreu els acreditats Vermouths CINZANO en blanc i en color. Proveu el aperitiu riquíssim Quinat CINZANO.

Valuosos regals a tots els consumidors
Únic dipositari en aquesta comarca
Esteve Hostench Trasfí.—OLOT

■ En la llista dels periòdics que s'han rebut a n'aquesta redacció, cal afegir-hi els següents:

Canigó, Libertad i Empordà Federal, de Figueres; Gasetta Comarcal, d'Igualada; Acció Social Obrera, de Sant Feliu de Guíxols; Vida Lleidatana; Justícia, de Barcelona; Baix Penedès, de Vendrell, La Comarca, de Vic.

Amb gust hi hem establert el canvi, bo i donantlos-hi la benvinguda.

■ Hom diu que s'ha format una «Penya de Plumífers», la qual es reunirà tots els dijous en el local del «Casal Català», dedicant-se, ultra organitzar actes esportius i culturals, a vetllar pels interessos d'aquesta classe tant nodrida a la nostra ciutat.

■ A París s'ha format la «Casa de Catalunya», en la que s'hi apleguen tots els catalans residents a la capital francesa.

En la darrera junta, veiem que ha estat elegit Secretari, el nostre amic i fervent olotí, En Jaume Gascon.

■ Demà sols quedaran obertes les farmàcies dels senyors Llach i Bolòs.

EN EL BAR DEL PARC

TELEFON, 43

HI TROBAREU HABITACIONS I CUINA CASOLANA, A BONS PREUS.

■ En reunió general, celebrada el dimarts passat a Girona, per el «Sindicat Musical» de la Província, en la renovació de la nova junta varen sortir reelegit, per a formar part de la mateixa, i per una gran majoria de vots, president, En Josep M.ª Soler, de la Bisbal; tresorer, En Pere Arpa, de Cassà de la Selva; vocals, En Joaquim Vallespir, de Torroella de Montgrí i el nostre impressor, En Pere Aubert.

■ Se'ns diu que dijous i divendres de la setmana entrant, amb motiu de la festivitat d'ambdós dies, restaran tancades les oficines de la banca local.

■ Demà estaran oberts els estancs n.º 2 del Passeig de Blay, n.º 3 del carrer de Sant Rafel i n.º 5 del carrer de la Proa.

Electricitat Mèdica Cures per diatèrmia, sol d'altura, etc.—Raigs X. GASSIOT Plaça de l'Estel (Pla de Llacs) entrada per l'avinguda Paluzie.

■ Societat «Anònima de Transports» Olot.

Havent-se acordat per la Junta General ordinària, en aprovar-se el Balanç de l'últim exercici, el repartiment del 5 per cent lliure d'impostos, es posa en coneixement dels senyors Accionistes que, a partir del dilluns pròxim, dia 14, en el local social i durant totes les hores hàbils, es procedirà al pagament del mateix, contra lliurament del Cupó núm. 2.

Olot, Abril de 1936.—El Director-Gerent
Josep Pujol

Subscripció per la viuda i fill del malhaurat republicà D. Martí Vilanova de Figueras.

Els cabals recaptats en la «Concentració
Republicana».

	5'00	ptes.
Junta Concentració Republicana	5'00	ptes.
Ramon Aubert	2'00	»
Joan Iglesias	2'00	»
Francisco Badosa	2'00	»
Isidre Reixach	1'00	»
Pelegrí Serrat	1'00	»
E. Corominas	1'00	»
D. B.	1'00	»
J. Pujolas	1'00	»
J. Subirana	1'00	»
Joan Escapa	0'50	»
Joan Nadal	0'50	»
Miquel Busquets	1'00	»
Joan Soler	1'00	»
Francisco Figueras	0'50	»
Joan Soy	0'50	»
Andreu Puncet	0'50	»
Enric Llinàs	2'00	»
Marcel Puncetí	1'00	»
Joan Rigau	1'00	»
Pere Juvina	1'00	»
E. Hostench	2'00	»
Felix Canal	1'00	»
Jesus Farjes	1'00	»
Antoni Oliveras	1'00	»
Alfons Cels	1'00	»
Josep Canal	1'00	»
Josep Agustí	2'00	»
Josep Llagoster	1'00	»
Timoteo Nogué	1'00	»
Lluís Jaoul	1'00	»
Manel Marce	1'00	»
Josep Casanellas	1'00	»
Suma Total	40'50	ptes.

Olot, 30 de Març de 1936.

CONSULTORI- JUBERT MÈDIC-QUIRÚRGIC

Malalties de les criatures.

Malalties de la pell.

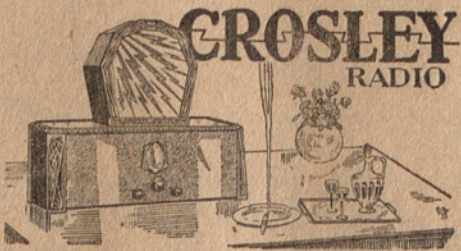
Sirurgia infantil.—Cirurgia dels ossos.

Diagnòstics.

Traslladat: Plaça Constitució, 7, prals.-GIRONA

Impremta de Pere Aubert, Olot

Material Fotogràfic
Discos i fonos :—:
:—: Gran assortit

RADIO CROSLEY

Casa SERRADELL

Sant Rafel, 22. - OLOT

TREBALLS DE LABORATORI

Esteve Molas

Clivillers, 21. - Olot

MÚSICA - JUGUETS - FOTOGRAFIA

Tota classe d'utensilis de RADIO
i els mai igualats discos i aparells

**La Voz de su Amo
y REGAL (Columbia)**

UNIC I EXCLUSIU A OLOT

Fàbrica de Corretges Andreu Serrano

LA GARRIGA (Barcelona) - Teléfon, 39

Sucursal a OLOT (Girona): Valls Nous, 18. - Teléfon, 20

Les corretges i demés productes marca "VARRIOR" signifiquen garantia de qualitat. Preus sense competència

Unions per a corretges, tiretes, tiratacos, tacos

Gran Stok de politxes de fusta a preus inverossímils

Accessoris en general per a la indústria. Important stok de ganxos llegítims CLIPER

OLIS I GRASSES MINERALS

Xampany RIGOL

Es el preferit per
la gent de bon paladar

Representant a Olot i Comarca:

J. Rigau Mitjà

Valls Nous, 18. - Olot

Taller d'Ebenisteria

de

Ramon Aubert

Premiat amb MEDALLA D'OR
en l'Exposició del Moble, 1923.

Passeig de Blay, 12. - Olot

**Hotel-Restaurant de
Sant Sebastià**

PALAFRUGELL

**Situat en el millor lloc
de la Costa Brava. - Teléfon, 7**

EL DE MÉS RENDIMENT

EL MÉS BÒ

I EL MÉS ECONOMIC

DE VENTA EN TOTS ELS
BONS ESTABLIMENTS

CASA NYERA

DE

**JOAN
GUITART**

DIA 17

DIJOUS SANT

GRAN EXPOSICIO

de Gèneres

**de la present
temporada d'istiu**

No deixi de visitar dita Exposició